ואין מונין. נמיטומיהן לשבחות שאין מונין ימים לגמיעה אלא שנים לפיכך אין הדבר יודע לזמן מרובה שנמצא בשבת: **מאי דבר אמר.** למה ליה לאתויי טעמא אחריתי: **פאי קאמר וכי תימא שבחות נמי.** זימנין דלריך למימי דהניא הטעם ערב שביעית

ואין מונין לשבחות דבר אחר "נחשדו ישראל על השביעית ולא נחשדו על השבתות מאי "דבר אחר" ה"ק וכי תימא שבת נמי זימנין דמיקלע יום ל' בשבת ואתי נמצא ההוא יומא הוא דסלקא ליה שתא ואתי לא, לא סלקא ליה שתא, ת"ש דבר אחר נחשדו ישראל על השביעית ולא נחשדו על השבתות דברי יהודה אדברי יהודה לא קשיא *באחריה דרבי יהודה חמירא להו שביעית *דההוא דאמר ליה לחבירו "דיור בר דיורתא" אמר ליה "אנא לא אכלי פירי דשביעית בווחך" *תא שמע "אבל תרומה מטמאה משלם חולין טהורין, שילם חולין טמאים מהו? אמר סומכוס משום ר"מ: בשונג תשלומין. תשלומין במזיד אין תשלומי תשלומין וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומי תשלומין וחזר ומשלם חולין טהורים והוינן בה במזיד אמאי אין תשלומי תשלומין-תבא עליו ברכה-דאכיל מיניה מידי דלא חזי ליה-בימי טומאתו וקא משלם ליה מידי דחזי ליה בימי טומאתו, ואמר רבא ואמרי לה כדי חסורי מחסרא והכי קתני "אבל תרומה מטמאה משלם כל דהו, *אבל תרומה טהורה משלם חולין טהורים, שילם חולין טמאין מהו? סומכוס אומר משום ר"מ: בשונג תשלומי תשלומין במזיד אין תשלומי תשלומין, וחכ"א אחד זה ואחד זה תשלומי תשלומין וחזור ומשלם חולין טהורין-ואמר רב אחא בריה דרב איקא הבא בקנסו שונג אטו מזיד איבא בינייהו (דר"מ סבר לא קנסו שונג אטו מזיד וחכ"א קנסו) *תכי השתא התם גברא לישלומי קא מיכוין, אנן ניקום וליקנסיה! *אש"ס דם שנטמא וחזרו בשונג הרצה במזיד לא הורצה אמר לך ר"מ הכי השתא התם גברא לכפורי קא מכוין אנן ניקום ונקנסיה! *תא שמע* המעשיר בשבת בשונג יאכל במזיד לא יאכל הכי השתא התם גברא לתקוני קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה! *תא שמע* *דמשכיל בלים בשבת בשונג ישתמש בהן במזיד לא ישתמש בהן הכי השתא התם גברא למהנויי מאי קא מיכוין אנן ליקום וליקנסיה!

*ורמי דר' יהודה אדרבי יהודה בר"ב דתניא

נפלו

וקמשלם אבל מידי דמזי ליה בימי טומאתו. פירוש קודם שישלם לאכל ליתחר שישלם נעשה תרומה ולא חזי ליה: תרומה טהורה ושילם חולין טמאין מהו כו' בשונג תשלומין. לא כמו שפירש בקונטרס דקאבר ליפי מה שנתעפר ולא משלם ליפי' ת"ל דליפי מדה משלם לא שיפטר ולא יהא כן שישלם שיהו שוין להסיקה כשיעור תרומה טהורה שאכל ולא גרע מגזלן כדאמר התם כל היכא דמעיקרא שוית ד' ולבסוף שוית זוזא לא מצבי לך ליפי דמים משלם כי מיצבי לך דמעיקרא לא שוית אלא זוזא ולבסוף שוית ד' מ"מ במזיד אין משלומין משלומין לאכל מידי דקפלי עליה זביעא ומשלם מידי דלא קפלי עליה זביעא: **הבא** בקנסו שונג לטו מזיד כו'. בהשאה רבה (יבמות דף 5.) מעיקרא ס"ד דאין משלומין משלומין כלל קל"ר מהיר ופריך מינה למאן דאמר כח ביד חכמים לעקור דבר מן התורה ומסיק דאין משלומין משלומין ומוזר ומשלם חולין טהורים כדרבנן ולא פליגי אלא בקנסו שונג אטו מזיד כו': **דם** שנטמא וחזרו ליה לר"מ וכח ולאו סתם מתני' היא דבריית היא בתוספתא (מכות דף כה.) ו"ל דסתם לסתם מתני' דאכל תרומה (פסחים דף פ:) דתנן התם שמרק דמו וחת"כ טודע שהוא טמא אין מדלה ודייק בגמ' טעמא דאת"כ טודע הא טודע ואת"כ מזדק לא ומייתי בריית' דמפרש בהדיא והך קושיא לרבינא דמפרש [בפ' כילד טולין] (שם) דשונג קאי לחזריקה דלרב אשי אילא דמפרש דקאי לתומאתה לא קשה מידי-דטומאה דאורייתא: **המעשיר** בשבת. מכאן היא בפרק שני דתרומות (משנה ג) וכן הוא "להמטביל כלים' ופריך מייתיה מסתם דסתם משנה ר"מ היא ותימה דפריך בריית' מהיא דמעשר והיא שנויה שם בסוף: **נפלו** בירושלמי בפרק בתרא דערלה נפלו ותת"כ נחפלגו בין בשונג בין במזיד לא יעלו דברי ר"מ ורבי יהודה אומר בין בשונג בין במזיד יעלו ורבי יוסי אומר שונג יעלו מזיד לא יעלו מעמת דר"מ דקנים שונג אטו מזיד מעמת דרבי יוסי כדאמר רבי אבהו בשם ר' יוחנן כל התיסורין שריבה עליהם שונג מוזר מזיד לסור מעמת דרבי יהודה מפרש משום דבבר קאמו בירושלמי כבר נתקלקלו פירוקיו בטעת פלינה:

תמר

תוספות רי"ד דה"כ הוא דה"א פסחים הכרס שנפרצה דא"ר מאיר דקדש והייב באחריות לפיכך דסבר ר"מ גרמא בניזקין חייב והכא במזיד הוא כדקאמר אומרים לו גדור נתיאש היינה ולא גדרה הרי זה קדוש והייב באחריותו ד"ם ש"מ ש"מ א דהודיעוהו מיהייב הא לאו הכי לא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] רש"י ד"ה דאכל מיניה וכו' ותפוי' היא עמהם. כ"כ ג"ע דתרומה עמהם בטומאת הגוף מיהא כמיהה כדלקי נמולין קיג ע"ב וכ"פ הכ"מ פ"ו מהל' תרומות הלכה ח' וכן לתימי לעיל כני יעקב בהשמטות מהכ"פ שם תמה על רש"י מה והי"ע ועי' בספר מים חיים לספר"ת תרומות פ"ז הלכה ח' ובמתפה לחומן ביבמות דף ל ע"ב ודו"ק:

מענה

קושיות מאחרונים שלא הזכירם הרדבנן לא קנים שוגג אטו מזיד בעיבוד לאה שאחרנו לעיל (קונטרס הדרדעים)

עין משפט נר מצוה

סב א מיי' פ"ל מהל' שמיטה ויובל הלכה יב: סג ב ג מיי' פ"י מהל' תרומות הלכה כ:

סד ד מיי' פכ"ג מהל' שבת הלכה ט סמג לאוין סה פוסיע ח"ת סי' שנג סעיף ד:

סה ה מיי' שם סעי' ח סמג שם:

גליון השי"ס

רש"י ד"ה דאכל מיניה כו' דהאוכל תרומה בטומאת הגוף במיתה ותפילו היא עמהה. עי' מוזן דף קיג ע"ב ופ"ע:

ספחים מה: יומא ל. מכות כה. יבמות ל. זבחים מה.

תרומות פ"ב מ"ג גיטה יו:

ג"ז שם

שם ע"ש

* קאמר בגמ' החתיר בהשיטין קמאי [בכורות ג.]

* ע"ז הא' הקדה בהזדמן ל"א קונס

* עי' בקונטרס ל"א בהזדמן נראה בדלא קנסו

* בפסחים מה: תוספות ד"ה אחרינן ל"א